

SIGNIJA SILAUNIECE

SAULRIETS

pretējo namu augšējos logos
deg saulriets
bruģakmeņi deg tieši zem kājām
trīsriteņi saules apļietā trotuārā
iemin pilsētas pulsu
es mulstu

MAZĀS MEITENES LIELAIS RĪTS

jauns rīts nes jaunas avīzes
pie sienām pienaglotas dvēseles
lejkannas aukstu ūdeni lej
virsū neīstai pasaulei
zvaigznes aizmieg, mākoņi mostas
mazā meitene virina skropstas

ZANE ČEVERE

DIVI CILVĒKI UN CIGARETE

Uz jumta
Divi cilvēki,
Viena cigarete
Un dūmi, kas ceļas debesīs

Viņa vēro lūpas,
Viegli pavērtas,
Tikpat pelēkas
Kā dūmi no cigaretēs

Uz jumta
Viņi ir vieni
Virs cilvēku galvām
Un dūmiem, kas ceļas debesīs

Viņš vēro matus,
Pilnus lietus lāsēm,
Tās atstaro pasauli
Un dūmus no cigaretēs

Uz jumta
Viņi ir vieni
Virs cilvēku galvām
Un dūmiem, kas ceļas debesīs

Viņi vēro viens otru
Un klusē,
Lai neizdzistu mirklis
Kā ogle no cigaretēs

Un dūmi, kas ceļas debesīs,
Viena cigarete,
Divi cilvēki
Uz jumta

BEĀTE ANTA ZELTIŅA

**

Saburzīts papīrs uz galda,
Izdzerta tējas krūzīte blakus,
Drēbes uz grīdas pie gultas
Vai virtuvē atstāta gaisma.
Vai varbūt - manas bezmiega naktis
Vai rīti, kad sapņos es slīkstu...
Nu, jā, un sajūsma par lietu,
Un tas, ka nekam es neatrodu vietu,
Tas, ka naudu neprotu skaitīt
Un drēbes vēlos tikai mainīt.
Un vēl, - kad esi dusmīgs,
Es protu tikai smaidīt.
Es zinu, tas viss tev traucē.
Bet, piedod, jo man tas palīdz dzīvot!

AIŠMA GRAUMANE

NOVĒLĒJUMS

Dzīvo kā puķe ziedošā pļavā –
Priecē to biti, kas dus ziedā tavā.
Dzīvo kā saulstars debesu klajā –
Sildi to sirdi, kam siltumu vajag.
Dzīvo kā rasas pile no rīta –
Mīrguļo trauklā zirnekļu tīklā.
Dzīvo kā asara nenotrīta –
Atnāc un aizej nemanīta,
Dzīvo kā katrs mēs dzīvojis būtu –
Vairāk laimes un patiesu jūtu!

UNDĪNE GRAUMANE

VĒLOS

Tu prasi, ko es vēlos,
Taču es vēlos pārsteigumu.
Tu prasi, cik es vēlos un kā,
Taču es vēlos nenomērāmo.
Tu nenojaut, ko es vēlos,
Taču nespēju izteikt vārdos.
Parunā ar mani, paskaties, uzsmaidi-
To es vēlos.
Pienāc klāt, samīļo, pasargā mani-
To es vēlos.
Pasaki tos vārdus,
Kurus dzirdēt vēlos.
Pasaki, ka jūties kā es jūtos.
Es vēlos, lai tu vēlies,
Ko es vēlos.
Es vēlos, lai mēs kopīgi vēlētos..

AMANDA ZELTIŅA

DVĒSELĪTE

Katru rītu dvēselīte maza
Basām kājām pa pļavu brien.
Tā mazgā sev kājas rīta rasā,
Kad asni no zemes laukā lien.

Katru rītu dvēselīte maza
Basām kājām caur dārzu iet,
Tā kļavu lapas no kokiem raisa
Un ābelēm drēbītes tin.

Šī rīta tumsā dvēselīte maza
Basām kājām pa sniegu brien.
Tā baltas sniegpārslīņas sev lasa
Un salnas puķes pie rūtīm sien.

MONTA GĀGANE

**

Nekas. Klusums...
Lietuslāses atplīsums.
No liela mākoņa,
No liela zilganrozā mākoņa.
Gaiss ...
Tas smaržo pēc lietus.
Tas aizsedz visus manus saules rietus.
Deld šosejas piķis, kafijas melnais,
Bet es gaidu jaunu lāsi sev delnā.
Miers.
Pie tā varētu pierast.
Bet, ja tev tā nešķiet,
tad kur to var rast?

Debesis –
Melleņu pienīgas.
Lai gan tās raud, tās ir pilnīgi mierīgas.
Un putns, kas virs manis sēž
Tur, tajā kokā, tāpat kā no sākuma
Izdziedāt pareizi savu dziesmu mokās.
Un tad vēl esmu es pati
Zem pienīgas debess...
Gaidu, kad atkal iedegsies mēness.

ILZE DREIMANE

NELASĪT!

(visumā priedēkli ne- nedzird, tāpēc – droši lasiet!)

*Četri balti krekli
Es apvilku melnu
Sprechen Sie deutsch?
Ich – nein! Sie!*

Šodien ir divdesmit trešais
Vai divdesmit ceturtais septembris
Kā vampīrs pamostos es no miega
Saule dedzina acis – slikti nav
Bet kas ko labu šodien sacīs?
Naktīs ūdens kā sārta asins vajadzīgs
Cilvēki kā jau cilvēki – nelieši lieli
Daži labi vīri raud par dzīvi
Ielas bruģis spēlē akordeonu
Jauns vientuļnieks tunelī stīgas loka
Melodija aizdzen mūs – ne jau nepatika
Bet jaunība plosās
Un pūces naktī kliegz
Cīruļi miega karieses jūdz
Gatavojas par ķirbi kļūt
Karuseļi, karuseļi – lidojums tāls
Piezemēšanās laiks kā stikla zārks...
Sievietes flirtē, vīrieši ģībst
Šai dzīvības sulai neapsīkt tik drīz!
Kauss vai aiz laimes plīst! ...

KLĀVS JONOVŠ

ATVER ACIS!

Atver savas acis,
Nevis cita acis vaļā ver!
Ej savu ceļu,
Nevis kāda cita soli sper!
Pats savus lielos darbus dari!
Nebīsties, jo tu to vari!
Never cita acis vaļā,
Skaties savu ceļu pats,
Ar cita acīm savu ceļu
Neviens neredz.
Redz tikai ceļu sava acs.

KRISTIĀNA LIPIŅA

**

Kad lappusi nomaina lappuse,
Tad mana sirds vēlas neklusēt.
Vai saprast to manai sirdij, kas dus?
Cik gan laimīgs tu vari būt,
Ja tava sirds laimi jūt.

Un blakus stāvošais ausī dūc:
„Ej tālāk, ilgi jau šai pusē būts!”
Es nevaru saprast, vai auglis šis rūgts,
Vai esmu es nākotnē lūgts?
Un tas nemierīgais nevēlas zust,
Kad ziema jau gatava kust,
Bet ļauts mums arī pavasarī just,
Cik nākotne skaista.
Un tajā ir jāiet, lai kas sevī nests.
Uz priekš dzen mani kas nepamests.

ILUTA VAJEVSKA

ES IEGŪLOS ZĀLĒ

Reiz vasaras vakarā
iegūlos zālē –
smaržoja vīgriezes,
sienāži čīgāja...

Ar acīm vērīgām
apkārt skatījos –
smildziņas šūpojās,
uz mani lūkojās.

Es visu ko domāju:

„Cik smilgām gadu?
Cik sienāzim radu?”...

Labprāt būtu tālāk domājusi,
bet brālis pasauca uz māju pusi...

RENĀTS RAHIMOVS, 12.KL

**

Vairs saule nesilda ar stariem siltiem,
Nāk rudens, septembris jau klāt,
Jau putni aizlido, un tiem ir jābūt drošiem,
Ka būs kur atpakaļ pēc ziemas nākt.

Tā dzimtene, kur gadiem augu es,
Pavisam savādāka kļuvusi kā agrāk.
Tie pagalmi, kur bērnībā vēl spēlējamies mēs,
Ir drūmi palikuši. Kas mūs gaida tālāk?

Vai spēsīm likteni mēs pakļaut savai varai?
Vai kādreiz trūkumam ar pienāks gals?
Neviens jau nezina, rītdien kas mūs gaida,
Bet dzīve turpinās – uz priekšu pavērsts skats.

SINDIJA MASA

**

Ir darināta šī pasaule
No tik daudzu cilvēku prieka.
No tik daudz laba
Ir darināta šī pasaule!
No tik daudz bēdu un naida...
Darināsim mēs mūsu pasauli
Ar savu smaidu!

SINTIJA JANSONE

**

Ir darināta šī pasaule
No cilvēku smaidiem
Kam acīs ir prieks

Ir darināta šī pasaule
No zilgajām debesīm
Kur saule mirdz

Ir darināta šī pasaule
No gaišzilā ūdens
Kas dzesē slāpes

Ir darināta šī pasaule,
Lai mēs šeit augtu!

LĪVA ČERNOGLAZOVA

**

Ir migla rudens rītos,
Tā pazūd saules staros.
Ir migla rudens rītos,
Tā apņem ābolus ābeles zaros.

Ir rasa rudens rītos,
Līdz saulīte uzlecot dzied.
Ir rasa rudens rītos,
Tā nokrīt no puķes, kas zied.

Ir rasa rudens rītos,
Ar rudens spēku tā mirdz.
Ir rasa rudens rītos,
Tā veldze priekš puķes sirds.

AIGA KOZULE

PAVĒLNIECE

Es paņemu laiku
un ielieku kabatā.
Viss apstājas -
Bērni stāv nekustīgi.
Pat lietus piles.

Vienīgi es varu iet,
Jo esmu jaunā laika pavēlniece.
Tās jaukās lietus piles
Es ieleju traukā.
Bērnus nolieku
Katru savā vietā.

Tad es atkal
Visu palaižu pa vecam,
Bet lietus piles
Ir manā kabatā.

ANITA KEISELE

**

Kā Tev ar sirdi?-

Hm... hm... es to esmu ielikusi kārbīnā,
bet domāju, ka vajadzētu izvilkt un piespraust atpakaļ...

Kā Tev ar smaidu? –

Tas ir paslēpts skapī, nedaudz noputējis,
bet kaut kad varēs atkal lietot.

Un kā Tev ar skūpstiem?-

Tos esmu ielikusi ledusskapī
starp zemenēm un saldējumu, lai ilgāk uzglabājas...

Un kā Tev?..

**

Kad liesma dziest, kad smieklis rimst,

kad liekas - visa pasaule grimst,
tu celies un ej, kaut apkārt tik tumšs.

Tu nebaidies ļauna. Tu nebaidies sāpju.

Jo tevī ir spēks, kas uzvar it visu.

Tu dāvā smaidu, kas palīdz ikvienam
pārvarēt skumjas, pārvarēt sāpes, pārvarēt sevi.

Tu esi tik stipra, cik pati to vēlies.

Tu spēj mainīt to, ko nespēj neviens.

Tevī ir tas, ko mēs visi mīlam.

Tu esi pelnījusi mīlestību, prieku, un laimi.

Saņem šo visu, pretī tik dāvājot

savu smaidu!

RAIMONDS STĪPNIĒKS

**

Es sapņoju par to dienu,
Kad sirdis mums saskarsies,
Kad lūpās būs lasāms pieskāriens maigs,
Ātri tad griezīsies saule.
Ir vajadzīgs vien tavš pieskāriens,
Un sapnis taps īstenots.
Esmu laimīgs ar tevi.
Pieskāriens tavš -
Izjūsts un izdzīvots..

**

Tavas jūtas tik aukstas kā ledus,
bail pat pieskarties tev.
Manas jūtas tik karstas,
kā saules svelmainie pieskārieni.
Kāpēc tā?
Esmu pelnījis atbildi,
sajust saules karstos pieskārienus.
Sadzirdi manus čukstus...!

DAINIS BILINČUKS

**

Gaidu jau ilgi.
Tu ar lellēm rotaļājies.
Reiz arī ar mani tu rotaļājies.
Un tad tu atnāci -
Tik apmierināta un laimīga,
Tik vienaldzīga, nevainīga un smaidīga.
Tu samīļo, bet vārda nevienu,
Bet ar to vien nepietiek,
Gribu tavu balsi es dzirdēt.
Tu atkal aizej un neatnāc vairs -
Tu izliecies, ka viss ir kārtībā.
Bet man sāp....
Es redzēju Elli
tavās acīs
ne mazu, ne lielu,
ne melnu, ne baltu
bet manu Elli....

RAMONA KUZMINA

**

Aizliegtais auglis ir tikpat salds un kārdinošs kā gabaliņš tortes... Tāds vilinājums to nogaršot - mmm... Kaut vai mazu daļiņu nokost! Sirdsapziņa neļauj to darīt, bet roka jau stiepjas pēc mazā gabaliņa. Nez', kāpēc nedrīkst to apēst? Nekas jau nenotiktu... Jeb varbūt - notiktu... ? Hmmm...

Roka jau tik tuvu laimes tortei, tomēr atkal kāds saka, - to nedrīkst ēst! Pirksti nepaklausīgi stiepjas arvien tuvāk. Gandrīz jau laime rokā, kad pēkšņi viss pazūd un apstājas laiks. Nepaklausīts tika sirdsapziņai!

Apkārt tumsa un klusums valda... Kas notiek?

Secinājumus izdariat paši, - kas notiek, ja visu grib sasniegt vieglā ceļā! Par to dzīve soda...

KRISTĪNE PUŠPURE

SĀPJU BULTA

Tā ir kā bulta,
Šī sāpe,
Kas ieduras man dvēselē.
Brīžiem šķiet, –
Tā meklējusi tieši mani.
Asaras...
Atkal asaras...
To ir tik daudz,
Ka tās spētu radīt
Milzīgu upi.
Upi - pa kuras straumi
Plūstu manas bēdas.
Ar laiku sāpes sāk izzust,
Bet paliek sajūta,
Ka kāda sāpju bulta
Atkal meklē mani...